

Àsia - Pacífic

**Ram Gopal Bajaj,
de l'Índia**

**Director de teatre, actor de teatre
i cinema, acadèmic, ex director de
l'Escola Nacional de Teatre de Delhi.**

Després de totes les històries evolutives, en resum només sabem una cosa: que totes les formes de vida tendeixen a sobreviure fins l'eternitat. Si és factible, la vida tendeix a difondre's més enllà del temps i l'espai per esdevenir immortal. En aquest procés la vida també es mutila i es destrueix a si mateixa, universalment. No obstant això, hem de limitar la reflexió a la supervivència de la humanitat i la seva emancipació des del caçador cavernícola de l'Edat de Pedra a la nostra Era Espacial. Som ara més considerats? Sensibles? Feliços? Més amants de la natura de la que en som producte?

Des dels nostres inicis, les arts escèniques en directe (dansa, música, interpretació) ara també tenen l'instrument desenvolupat de la llengua, que consisteix en vocals i consonants. La vocal bàsicament expressa els sentiments o emocions, i la consonant fa la comunicació de la forma i el pensament. Les Matemàtiques, la Geometria i ara la Informàtica han estat el resultat. Així que ja no podem retrocedir en aquesta evolució de la llengua. La mateixa terra no sobreviurà si la alegria col·lectiva de les arts escèniques i el coneixement (inclosa la tecnologia) no s'emancipa, si no es torna a sublimar del que és rutinari, de la fúria, l'avarícia i el mal.

Els mitjans de comunicació i la nostra ciència i tecnologia ens han convertit en poderosos com dimonis. Per tant, la forma del teatre no és la crisi d'avui, sinó la crisi del contingut, de la declaració i la preocupació. Necessitem apel·lar a l'home de la terra d'avui per salvar el mateix planeta terra i, per tant, al "teatre". En un nivell pragmàtic, les arts de l'actor i les arts de l'actuació en directe han d'estar disponibles per als nens en l'educació primària. Tal generació serà, crec, més sensible a la justícia de la vida i la natura. L'avantatge de la llengua pot ser molt menys perjudicial per a la mare terra i altres planetes. A més, el "teatre" es tornarà més important per a la retenció i sosteniment de la vida mateixa; per tant, cal empoderar l'artista escènic i l'espectador sense amenaçar als altres en aquesta era còsmica d'unió.

Saludo al teatre i apelo al món per implementar i facilitar això a nivell de base, rural i urbà. 'Extremitats, Llengua i Compassió junts en l'Educació per a les Generacions'.